

Brașov, 24 Maiu v.

Nu numai odată ni-s'a întem-
plat să fim întrebați de către
frații ai noștri de dincolo de Car-
pați și de către alți binevoitori ai
neamului nostru cu ore-care mi-
rare, cum s'a putut să ajungem
noi Români de aici, din Transil-
vania și Ungaria, cari împreună
cu celelalte naționalități formăm
majoritatea acestui stat, la halul
în care ne aflăm astăzi în pri-
vința politică?

Intr'adevăr, că față cu impre-
jurarea, că statul este guvernat
de un regim așa disu constitu-
țional, aceia, cari nu cunosc bine
și cu de-amănuntul relațiile lui
interiore, nu pot înțelege, cum
s'a putut și se poate, ca majori-
tatea locuitorilor acestui stat
să nu fiă nicăiri reprezentată în
viața publică a lui, ca și cum nici
n'ar exista.

Ar fi lucru cutezat și chiar
imposibil să voim a lămuri în-
tr'un singur articol această ces-
tiune. Colecțiunile țiarului nostru
din cei douăzeci de ani din urmă
oferă, credem, istoricul destul
material spre a-o studia și a-o
pătrunde. În ce privește însă pe
acea dintre cetitorii noștri, cari
n'au nici timp și nici chiamarea
de a face asemenea studii istorice-
politice, ne vom da silință să le
lămurim și în viitor în articuli
noștri situațiunea politică, în care
se află poporul nostru, și cauzele
adeverate, pentru cari acestu po-
poru a ajuns la tristul ilotism
de față, când nu mai este băgat
în seamă nici de cei puternici, nici
de slugile lor.

De-oamdată, avându inaintea
ochilor noștri raportul asupra
discuțiilor importante din ca-
mera ungară privitoare la reforma
administrațiunii, reformă atât de
însemnată și gravă, de care se
legă interese de viață ale tutu-
roru cetățenilor, fiă de ori ce

naționalitate, vom prezenta ceti-
torilor noștri caracteristica iconă,
ce s'a desfășurat în cursul des-
baterilor din ședința camerei un-
gare dela 3 Iunie n. c.

Ce ni-se înfățișază aici, este
o via ilustrată a situațiunii de-
plorabile, de care am făcut a-
mintire.

Vorbitorii din partida guver-
nului se întrecu cu vorbitorii din
oposițiune în a se folosi de ces-
tiunea naționalităților ca calu de
bătăliă *pro séu contra* proiectului
de lege privitoru la reforma ad-
ministrațiunii.

Și cum credeți, că se vorbește
de naționalități? Este ore vorba
de aceea, ca să se țină seamă de
interesele de viață ale lor în ad-
ministrațiă, să li-se facă dreptate
în toate privințele și să li-se ușu-
reze astfel dezvoltarea lor liberă
și firască?

Nici pomenire! E vorba din
contră de aceea, cum se se potă
mai cu înlesnire împedea și pa-
ralisa cu totul libera dezvoltare
a Românilor, Slovacilor, Sârbilor
etc.

Partida maghiară guvernamen-
tală nu se sfiesce a aduce ca ar-
gumentu de căpeteniă pentru apă-
rarea proiectului, ce l'a prezentat
guvernulu, afirmarea, că acestu
proiectu face posibilă o mai bună
supraveghiere a naționalităților,
cari în cele mai multe comitate
sunt în majoritate.

Audiți acolo! Cinstita oblădu-
ire ungeră când vră să reforme-
meze administrațiă nu se gândesce
la naționalități, decât numai din
punctu de vedere polițienesc: să
fiă supraveghiate și ținute în frâu!

Și ce răspund Ungurii din o-
posițiă? Ei neagă, se n'țelege, că
legea proiectată ar pută să dobân-
descă față cu naționalitățile resul-
tatele pretinse de guvernamental,
ba unul dintre deputații stângei
extreme a voită chiar să nege, că

în cele mai multe comitate națio-
nalitățile nemaghiare facu majori-
tatea preponderantă. Atunci rapor-
torulu i-a replicat, că în 37 dintre
63 de comitate există această pre-
ponderanță numerică.

Eată dér, că în nisce momente,
când e vorba de a se crea o bună
administrațiă pentru poporațiunea
statului, care în 37 dintre 63 de
județe este nemaghiară, puternicii
șilei nu se gândesce, decât nu-
mai de a crea printr'ensă un
mijlocu, prin care se potă mai
ușor sugruma libera dezvoltare a
acestei poporațiunii nemaghiare.
Proiectulu de lege insu-și este ju-
decat și de unii și de alții din
punctu de vedere, întru câtu potă fi
mai multu séu mai puținu pri-
mejdiosu naționalităților nema-
ghiare.

Și această lictare a măsurilor
polițienesci în contra naționalită-
ților se întâmplă într'o cameră,
unde acestea n'au nici măcaru
un singuru reprezentant, care
se le potă lua în apărare!

Așa a fostu dela începutu cu
puține deosebiri. Partidele ma-
ghiare din dietă au tăiat și au
spendurat fără nici o milă totu
ce a statu în calea planurilor
loru fantastice și utopice de uni-
ficare și contopire națională.

Și libera dezvoltare națională
a popórelor nemaghiare le stă
cumplitu în cale acestor planuri.
De aceea naționalitățile trebucesc
supraveghiate de către funcționa-
rii, ce-i voru numi puternicii din
Pesta. De aceea reforma trebuie
să fiă o măsură polițienescă în
contra a 37 dintre 63 de comitate.

Tablou!

CRONICA POLITICĂ.

— 24 Maiu (5 Iunie).

— Cuvântarea, ce a rostit-o contele
Apponyi cu ocaziunea debaterilor a-
supra administrațiunii de stat, o pri-

vesce pressa din patriă ca unu eveni-
mentu, care „limpedesce situațiunea”.
Foile din străinătate înțelegu altmin-
trelea acestu „evenimentu parlamentar”;
ba țiarulu din München „Allg. Ztg.”
susține, că Apponyi încurcă numai si-
tuațiunea. „Pentru o politică oposițio-
nală energică”, dize fôia numită „i lip-
sesce lui Apponyi o basă corectă, pentru
nisuința de a răsturna partida dela pu-
tere și stară de aceea programulu mi-
nistriului Szapary nu-i oferă puncte de
aplicațiune, prin urmare nu-i va rămân
altceva, decât să se mărginesc la ro-
lulu de „conștiința admoniatore a gu-
vernului” unu rol, în care nu potă să
fiă mulțumitu politicianulu acesta ambi-
țios, care arde de setea de a lua pu-
terea în mână. Cătu privesce fusiunea
cu partida liberală, declară Apponyi, că
nu vrea să scie nimic de vre-o fusiune”.

— Partida național-liberală din Ro-
mânia pierdându-și șeful cu încetarea
din viață a lui Ionu C. Brătianu, a fă-
cutu șilele acesteia o declarațiune sem-
nată de d-nii: D. Brătianu, M. Cogălni-
ceanu, D. Sturdza și înoc de alți mem-
bri ai clubului național-liberal, în care
se dize între altele: „Partida național-
liberală simte adencu golulu, ce lasă pier-
derea dintre ei a lui Ionu C. Brătianu,
dér ori-cătu de mare ar fi această
perdere, partida are conștiința de puterea
sa și de datoriile sale către țară; ea este
hotărâtă să meargă înainte cu bărbăție.
Astăzi Ionu C. Brătianu nu mai este,
dér simțămintele, nevoile și aspirațiunile
țării sunt aceleași. Partida național-
liberală păstrându-și neatinse ideile și
principiile, își urmează neclintitu misi-
unea, găsindu în durerea, ce-o lovesce,
un indemn de-a aduce în luptă mai
multă rîvnă și mai multă energică. Fiă-
care simte, că are o datoriă și mai strictă
ca în trecut, de a nu cruța nici muncă,
nici trudă, nici sacrificii, pentru a păstra
patrimoniulu dobânditu, pentru a conti-
nua cu credință opera începută cu atâta
succes și a duce mereu înainte pe ca-
lea propășirii destinele României. Pă-
trunși cu toții de același simțământu,
strânși unii în același gându cu șeful

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Despre Mirabeau.

Din studiulu lui Victor Hugo.

(Fine.)

Acum, judecându aceste lucruri,
d'abia ne vine să credem, că la 1790
mulți inși, între cari și pretinși amici,
il sfătuiă pe Mirabeau, în interesulu
său propriu să părăsescă tribuna, pe care
el nu va avé nici odată vre-unu succesu
completu, séu cel puținu să apară mai
raru.

Rivarol dizea: D-lu Mirabeau e mai
multu scriitoru, D-lu Barnave e mai
multu oratoru. Pelletier dizea: pe Bar-
nave da, pe Mirabeau nu. Memorable șe-
dință din 13, scoria Chamfort, a probat
mai multu ca ori când preeminența deja
de multu demonstrată a d-lui Barnave
asupra d-lui de Mirabeau ca oratoru.
Mirabeau e mortu, murmura d-lu Target
stringându mâna lui Barnave, discursulu
său asupra formulei de promulgare l'a
ucis. Barnave, d-ta ai înmormentat pe
Mirabeau, adause Dupant, încuragiatu
prin surisulu lui Lameth, care pentru
Dupont era unu diminutiv ca Dupont

pentru Barnave. D-lu Barnave face plă-
cere, dizea d-lu Goupil, ér D-lu Mirabeau
escită neplăcere. — Contele de Mirabeau
are momente luminoșe, dizea d-lu Camus
dér el nu va face nici odată unu dis-
cursu, elu nici nu va sci nici odată ce va
să dize această. Vorbesce-mi despre Bar-
nave! D-lu Mirabeau se potă frământa
și asuda câtu de multu, dizea Robes-
pierre, elu nu va ajunge nici odată pe
Barnave, care nu are aerulu a pretinde
atât de multu ca elu și care e mai multu
vrednicu.

Tôte aceste ticăloșe și mici nedrep-
tăți ilu sgăriău pe Mirabeau și lu făceau
să suferă în mijloculu puterii și a trium-
furilor sale, împunsături de ace cu gă-
măliș aplicate unei măciuci.

Și decă ura în necesitatea de a i
opune pe cineva — nu împortă pe cine,
— n'avea la îndemână pe unu omu de
talent, ar fi luat unu omu mediocru.
Ea nu se interesază nici odată de cali-
tatea stofei din care-și face drapelulu.
Mairet a fostu preferat lui Corneille,
Pradon lui Racine. Suntă o sută de
ani, de când Voltaire striga: *Mi-au pre-
ferit pe Crebillon barbarulu!*

În 1808, Geoffroy, criticulu cel mai
ascultat, ce a fost în Europa, punea
„pe Lafon cu mult mai susu ca pe Talma”.
Admirabilu instinctu alu coterielor! În
1798 Moreau era preferat lui Napoleonu
în 1815 Wellington lui Napoleonu.

O repetăm, pentru-că lucrulu ni-se
pare singularu. Mirabeau nu află sub
demnitătea sa ca să se irite de miseriile
acestea. Paralela cu Barnave ilu orbia.
Decă el ar fi privit în viitor, ar fi
suris, dér e în generalu defectulu ora-
torilor politici, mai înteu de tote omeni
ai prezentulu, că-și au privirile ficsate
asupra contemporanilor și nu în de
ajunsu asupra posterității.

Acești doi omeni, Barnave și Mira-
beau, prezentau de altcum unu contrastu
perfect. În adunare, când unulu séu
celalaltu se ridica, Barnave era totdeuna
salutat cu unu suris și Mirabeau cu o
tempestate. Barnave luase în proprietate
ovațiunea momentulu, triumful de unu
pătraru de oră, gloria în gazete, aplau-
sul tuturor, chiar și alu dreptei. Mi-
rabeau avea lupta și furtuna. Barnave
era unu june bărbat destul de frumos
și unu vorbitoru bun. Mirabeau, pre-

cum dizea cu spiritu Rivarolu, era unu
limbutu monstruosu. Barnave era unulu
din acei omeni, cari în fă-care dimi-
năță își măsură auditoriulu lor, cari pipăie
pulsulu publiculu lor, cari nu hasar-
déză nici odată peste posibilitătea de a
fi aplaudați, cari totu-déuna sărută cu
umilință călcăiulu succesulu; cari se urocă
la tribună câte odată cu ideia șilei, mai
adesea cu ideia șilei trecute, nici odată
cu a șilei de mâne, de frică să nu se
aventureze; care au o limbușă bine ni-
velată, bine planată și bine curgătoare,
cu care merg și rotéză cu sgomotu linu,
purtându diferitele lor bagage, ideile
comune ale timpulu lor, cari de frică
ca ideile lor să nu fiă prea puțin în-
pregnate de atmosfera vulgulu, își atâr-
nă necurmatu judecata lor în stradă, ca și
pe unu termometru la ferestra lor. Mi-
rabeau din contră, era omulu ideei noue
a iluminării neșteptate, a propozițiunii
riscate, fugătoru, sbârilitu, neprudentu,
totdeuna pe neșteptate în totu loculu,
iritatoru, ofensatoru, răsturnatoru, neas-
cultându decât de sine însuși, fără în-
doielă, dorind succesulu, însă după
multe alte lucruri premergătoare, elu pre-

ostru d. D. Brătianu, urmămă fără șovăire tradițiunile glorioase ale partidului nostru...."

— Representantul din Belgrad alți țiarului „Times“ a avut o întrebare cu regentul Ristic, care declară, că pregătirile militare ale Bulgariei sunt netrebuincioase fiind-că Săbia nică nu gândesce la războiu. Sărbia nu dorește nică ună jugeră de pământ bulgară, Rusia a dat sfaturi pacifice Sărbiei cu privire la Bulgaria, chiar nică printr'un războiu favorabilă cu Bulgaria nu va câștiga Sărbia nimic. Chiar decă Bulgarii voră proclama mână ună imperiu pan-bulgăresc, Sărbia nu va mișca nici ună degetă. Cei doi ană până la majoritatea regelui voră fi întrebuițați de regentă pentru desvoltarea internă a Sărbiei; în oră ce casă se voră evita certele cu vecinii.

— În cercurile politice se urmăresce cu mare atențiune călătoria lui Tricupis, șeful opozițiunii din Grecia, fiind-că se știe cu posivitate, că călătoria acăsta are și ună scopă politică. Tricupis în călătoria sa se va abate pe la Belgrad, Sofia și Bucuresc, de unde se conchide, că voesce să întrețină convorbiri cu bărbății de stată ai peninsulei Balcanice în scopul, ca să întemeieze personală cu dășii raportură, după cară, decă va veni eventuală la putere, să-și conformeze atitudinea sa politică.

SCIRILE ȚILEI.

— 24 Maiu (5 Iunie).

O nouă ordinațiune fanatică. Ministrul ungresc de comerț și comunicațiune Gavrilă Baross, a adresat o ordinațiune cătră tôte oficiile și autoritățile de sub jurisdicțiunea sa, prin care impune funcționarilor ca în oficiu, în conversațiunile loră cu publicul să întrebuințeze exclusivă numai limba maghiară și numai la casă de necesitate li-se permite și întrebuințarea altoră limbă, ce se vorbesce în patriă. — Inainte numai!

Terminarea războiului vamal. Țiarele din Bucuresc publică următorea telegramă: O circulară recentă a ministrului de comerț face cunoscută camerilor de comerț, că noulă tarifă generală romănescă punendă capăt războiului vamal între România și Austro-Ungaria și supunendă produsele Austro-Ungariei aceluiaș regimă ca celorlalte state, Austro-Ungaria va desființa din partea sa tôte măsurile excepționale de care erau lovite produsele romăne. În ceea-ce privește negocierile comerciale cu România, precum și cu celelalte state, Austro-Ungaria va lucra de acordă cu Germania.

Fișpană alți comitatului Bistrița-Năsăud. Din comitatul Bistrița-Năsăudului ni-se scrie: „Am înțeles din isvoră autentică, că în locul „neuitatului“ Bánffy-Pașa va fi numit ca fișpană alți comitatului nostru contele Paulă Bethlen. În cercurile administrative se vorbesce, că noulă fișpană în curendă își va ocupa noua pozițiune, la care îl reclamă „interesele comitatului. Românii deocamdată sunt indiferenți față cu noulă funcționară, fiind-că deși nu știu încă ce plătesce, ei sunt siguri, că mai tirană și mai volnică decă Banffy nu pôte fi.“

Acăstă știre o aduce și guvernamentalul „Kolozsvár“, dăcendă „tôte straturile locuitorilor nutresc sentimente simpatice față cu noulă fișpană. Șașii și Românii sunt mulțumiți, (?!) cu numirea contelui Bethlen ca fișpană și elementul maghiară de-asemena îl așteptă cu bucuriă. Pe toți ne nutresce speranța temeinică, că contele Paulă Bethlen va continua cu energiă și cu o imparțială iubire față de locuitorii comitatului, marea și nobila operă întreprinsă de predecesorul său, baronulă Bánffy Dezső, care s'a făcută „ne uitată“ în acăstă comitată.“ — Cătră răsutate și lipsă de simț din partea reptilelor dela „Kolozsvár“.

La congresul postală internațională din Viena, se dăce, că delegatul Romăniei d-lă colonelă Gorjan, directorul postelor și telegrafelor din România, va propune pentru țiare timbre de căte 1 centimă, și totdeodată va cere ca să se desființeze taxa de 2 cr., ce ia guvernul ungresc pentru țiarele ce vină din străinătate în Ungaria.

Societatea de lectură a studenților dela școlele romăne gr. or. din Brașovă invită la ședința publică, ce se va ține Duminecă în 26 Maiu st. v. 1891. Inceputul la 5 ore p. m. Pentru acoperirea șeseloră împreunate cu acăstă ședință se va plăti ca preț de intrare 20 cr. de persoană.

Programă: 1) Deschiderea ședinței, de președintele societății. 2) Wachman: Florioica, cântată de corul studenților. 3) O amintire despre „Constantin Negri“, disert. de Const. G. Ionescu. 4) Denza: Ochă albaștri. Solo-Bariton, Corneliu Comanescu. 5) V. Alexandri: Fragmentă din „Ovidiu“ act. V. Declamare de Ionă Bordea (Ovidiu) și Corneliu Comanescu (Ibis). 6) Beriot: Andante tranquillo din concertă VII, pentru violină cu acompaniamentă de piano. Manase Dima (violină) și Aurelă Popă (piano). 7) Gade: Răsăritul sôrelui, cântată de corul studenților.

Reuniunea germană de cântări (Kronstädter Männergesangverein) din locă

va da mâne, Sâmbătă sêra la 8 ore ună concertă (Liedertafel) în sala hotelului „Centrală Nr. 1“ împreunată cu dans. Programulă variat. Intrarea 1 fl.

La Palestina. În Iași s'a ivit o mișcare printre Jidovi, cu scopul de a emigra la Palestina. Pentru scopulă acăsta dăce „Rom. Lloyd“, s'a înființat o reuniune, ai cărei membri se voră îngriji pentru răspândirea acăstei idei.

Trenulă „Express Orient“ jăfuită. Am anunțat într'o telegramă, că trenulă „Express Orient“ a fost jăfuit de nise tălhară grecă, cară au furată pasageriloră orofoce, bană, inele ș. a. Guvernulă turcesc a dată 200,000 francă banii de răscumpărare banherui Israel, că să-i ducă la loculă indicat de tălhară.

Atentatorulă asupra vieții lui Tarevici, japonesulă Tsuda Souzo, a fostă condamnată de cătră tribunalulă supremă la închisore pe viață, acăsta e cea mai aspră pedepsă, ce se aplică în Japonia în astfel de casuri.

Defraudare gigantă. În orașulă Fildelfia s'a comisă o defraudare colosală. Cercetarea în contra camerarului Bardley a statorit, că lipsesce suma gigantă de 1,713,000 dolari (cam 3 milioane și jumătate fl.)

Din dieta ungresă.

Desbaterile asupra proiectului de lege pentru introducerea administrațiunii de stată

În ședința din 2 Iunie mai întei a vorbită deputatulă Voinic, care vorbi pentru primirea proiectului. Apoi vorbi Boda în contra proiectului, dăcendă că prin primirea acăstui se dă cu secura în trunchiul de o miă de ană alți constituțiunii ungare și că e falsă afirmațiunea, că prin proiectulă acăsta va fi posibilă o mai bună supraveghiere față de naționalitățile, și că acăstea au în cele mai multe comitate majoritatea.

Referențulă Perczel: În 37 din 63 comitate.

Boda: De multă s'ar fi înblândit, decă guvernulă, pentru ca să le câștige voturile, n'ar fi chochetat cu ei (Aplause în stânga extremă). După ce vorbi apoi deputatulă Rakorsky pentru primirea proiectului, luă cuvântulă baronulă Pronay, dăcendă între altele, că elă dorește îmbunătățirea administrațiunii, dăr trebuie ca să rămână credincioșă principiului desvoltării istorice. În lupta pentru acăstă proiect se află două principii față în față, atotputernicia statului său absolutismul și libertatea constituțională. Elă e pentru acăstă din urmă. Apoi după ce vorbi despre sistemulă lui Metternich și de nisuița de 300 de ană încôce de a

contopi Ungaria în imperiulă austriac, dăce: Recunosce cu venerațiune, că noi avem ună rege ungară, nu numai după nume, dăr și după faptă, dăr n'avem o dinastiă maghiară și nimic n'am avut dela catastrofa dela Mohács încôce.

Thaly: Zapolya a înființat o dinastiă maghiară.

Br. Pronay: N'a înființat o; de i-ar fi succes, atunci aș Ungaria ar fi independentă (aplaude furtunose în stânga extremă). Da, mergă și mai departe — dăr acăsta e numai o reminiscență istorică fără importanță practică — și deși sunt ună supus loial, totuși cutez să dăce, că eu privesc ca o mare nenorocire, ca după anulă 1526 Ungaria nu s'a făcută sub Turci ună stată suzerană. (Viue mișcări, șgomotă mare). Atunci ar fi fostă liberă. Vorbitorulă nu primesce proiectulă (Aplause furtunose și prelunge în stânga extremă).

După ce vorbi Földváry pentru primirea acăstui proiect, se încheiă ședința.

În ședința dela 3 Iunie a dietei ungresc, primulă vorbitoră a fostă deputatulă Nicolau Kun, care critică aspru sistemulă de guvernare și combată proiectulă de lege pentru introducerea administrațiunii de stată.

Luă cuvântulă deputatulă Stefană Tisza, a căruia vorbire a produsă mare senzațiă în dietă. Elă începă să polemizeze cu Apponyi și combată în termeni violenți oră ce atacuri ale opoziției moderate în cestiunea introducerei administrațiunii de stată. Protestă în contra oră căruia compromis, său păct, între Apponyi și guvernă și impută guvernului actuală, că elă nu vrea să împartă „gloria“ succeseloră sale cu nimeni, cu tôte că alții au pusă basa la acăste succese. Mai pe scurtă, Stefană Tisza spuse, că ideea de a introduce o administrațiune de stată a fostă clocită în capulă lui Coloman Tisza încă cu ană de zile mai înainte.

A mai vorbită deputatulă Iosifă Molnar, accentuând, că introducerea administrațiunii de stată e forte periculoasă pentru caracterulă maghiară al statului, căci prin ea s'ar mări ingerința Vienei asupra Ungariei și acăsta și-ar perde și mai multă independența. Din acăstă causă nu primesce proiectulă.

„Cestiunea română.“

(Fine)

Pentru noi e dată astăzi posibilitatea unei resolvări a cestiunii romăne numai între granițele monarhiei austro-ungare. Aici însă trebuie să se întempe repede, cu atătă mai virtosă, cu cătă noi am arătată la începută, că situațiunea generală în Europa sudică cere resolvarea acăsta pentru delăturarea pedeciloră viitoare, și la acăsta e interesată și Germania ca putere conducătoare în alianța triplă. Noi renunțăm de-a trage la loculă acăsta conclusiunea, ce argumentă puternic e pentru părerea reprezentată de noi existența cestiunii romăne, că Austro-Ungaria în starea ei actuală e ună anachronismă istorică; ceea ce avem a dăce despre acăsta, am arătat într'ună articulă intitulată „Viitorulă alianței triple“ (tomulă I, pag. 345 a revistei nostre periodice.) Dăr statulă Dunăreană, care singură mai ține la ună locă șceptrulă Habsburgiloră, ca parte integrantă a alianței triple, care garantează pentru legătura de stată a monarhiei, are datoră să delature stările, cară potă aduce cu sine o turburare a legăturii acăsteia. Și astfel de stări există după cum am arătată în istoria desvoltării cestiunii romăne. O astfel de delaturare zace în însuși interesulă Austro-Ungariei, pentru-că guvernulă din Viena și dinastia de Habsburg, greu ar pută crede în posibilitatea realizării „statului națională maghiară“, în sensulă șovinismului maghiară; în chipulă acăsta își va păstra o poporațiune credincioasă de circa 3 milioane de Romăni, cară păstrază îndoită pacea internă a Austro-

feră mai multă să fiă aplaudat în inima sa de pasiunile sale, decătră de cătră poporulă de pe tribune, șgomotosă, turburată, răpită, profundă, arare-oră transparentă, nică-odată cu zăgază și rostogolindă una peste alta în undele șpume-gândă ideile epocii sale, adesea ciocnindu-se bruscă cu ale sale. Elocvența lui Barnave față cu a lui Mirabeau era ună drumă largă alătura cu ună torentă.

Astăzi, când numele lui Mirabeau e atătă de mare și atătă de acceptat, e greu a-și face o idee de modulă escisivă, în care a fostă tractat de cătră colegii și contimporanii săi. D-lă de Guillermy a fostă care striga pe când vorbea el: D-lă Mirabeau e ună scelerat, ună asasină! D-nii d'Ambly și de Lautrec vociferă: Acăstă Mirabeau e ună mare ștregară! În urmă d-lă de Foucault i arată pumnulă și D-lă de Vireu dăce: D-le Mirabeau, d-ta ne insultă.

Când nu vorbea, ură se manifesta în dispreț. Acăstă mică Mirabeau! dăce d-lă de Castellanet din partea dreptă. Acăstă ștregară dăce d-lă Lapoule din partea stângă. Și după ce vorbise

Robespierre murmură printre dinți: Acăsta nu însemnează nimic.

Câte-odată acăstă ură a unei așa mari părți a auditoriului său lăsa urmă în elocvența sa și în mijloculă minunatului său discursă asupra regentei d. e. de pe buzele sale desprețuitoare se strecură cuvinte melancolice, simple, resignate și mărețe, cară pe oră-cine aflându-se în situațiunea lui l'ar fi făcută să cugete astfel:

Pe când vorbeam și exprimam primele-mi idei asupra regentei, am audit dăcendă-se cu aceea neîndoișă amabilitate, cu care suntă dată de mai multă timp: Acăsta e absurd! acăsta e ștregară! acăsta nu se pôte propune! Ar trebui totuși a se reflecta asupra lucrului. Așa vorbea elă la 25 Maiu 1791, șapte zile înainte de a muri.

Afară de adunare, presa îl deșira cu o fură ștraniă. Era o plăie dășă de pamflete asupra acăstui om. Partidele extreme îl puneau pe acelaș rugh. Numele Mirabeau era pronunțat cu acelaș accent în casarma gardei de corpă, ca și în clubulă Cordelieriloră. D-lă de Champscenetz dăce: Acăstă omă are va-

riola în sufletă. D-lă de Lambesc făcă propunerea ca să-lă prindă două-șeci de cavaleriști și să-lă ducă la galere. Marat scria: „Cetățeni, ridicăți optă sute de furci, șpândurați de ele pe toți trădătorii și în capulă loră pe infamulă Riquetti celă bătrân.“ Mirabeau însă, care nu voia ca adunarea națională să urmeze șfatulă lui Marat, se mărgini a răspunde: „Se pare, că se publică ștregară. Acăsta e ună paragrafă de omă bêtă.“

Astfelă până la 1 Aprilie 1791, Mirabeau e ună ștregară, ună ștregară, ună scelerat, ună asasină, ună nebună, ună oratoră de a două mână, ună omă mediocru, ună omă mortă, ună omă ingropat, ună limbă monstruosă, huiduită, șuerată, mai multă șcupată decătră aplaudat. Lambesc propune pentru elă galerele, Marat furcile. În 2 Aprilie elă môle. În 3 se inventeză pentru elă Panteonulă.

Omenă mară! voiți să aveți mâne drepte? — muriți astăzi.

Camil B....

Ungariei față de situațiunea amenințătoare a lumii.

Maghiarii și ajutoarele lor semitice, voru trebui să se conformeze la această, deși fără voință și scrâșnind din dinți, fiindcă ei trebuiesc să se gândească la propria lor susținere față de pericolul amenințător rusesco și panslavist; și decât nu voiesc să o facă această, atunci e timpul, ca din partea germană să li se spună lămurit, că existența lor națională atâră dela această; că această existență a lor le va fi asigurată de către imperiul german. Peste tot, e necesitate urgentă — repețim aceea ce amu dîșu de multe ori — ca cei din Viena și Pesta să nu uite, că cât e de necesară alianța triplă în prima linie pentru Austro-Ungaria, cât de bine e cunoscută în Germania împrejurarea această notorie, și că Germania oferă un ecuivalent alianței triple și cu deosebire alianțelor maghiari față de supremația panslavistă și panrutiștă! Ceea, ce ceru Românii din Ungaria, nu e așa greu de înțeles și nu așa greu de implinit. „Ei dorescu“, după cum s'a exprimat atătu de bine „Kreuzzeitung“ „revisuirea legii de naționalitate în sensul, ca prin o considerațiune egală a tuturor naționalităților, cari locuescu în Ungaria, să capete și jumătatea ostică a imperiului o împărțire federativă. În urma acesteia ar trebui, ca a patra parte a Ungariei, dela Bucovina până în jos la gura Tisei, să fiă o parte autonomă a monarhiei, a cărei populațiune ar consta din 3 milioane de Români și dintr'unu milionu de Germani, pe când numărul totalu alu Maghiarilor, cari locuescu acolo abia se urcă la cifra de 100,000 suflete. Deoarece acești Români și Germani, până când sunt înjghebați în statul naționalu maghiaru, pot fi desbrăcați de propria lor naționalitate, și deoarece lor sub administrația maghiară, care se află indirect în mâinile Jidovilor maghiari lacomi, absolutu nu le e permis să aibă școli și tribunale naționale, astfelu cererea acestora, întocmai ca și a Cehilor, Polonilor și a altor naționalități, ca să capete o administrațiune autonomă, e foarte clară. De sigur prin încuviințarea acestor pretensiuni se va risipi iluziunea Maghiarilor asupra statului lor naționalu; totuși nu merge însă, ca pentru susținerea unui fantomă să „sdrobesc“ milioane de omeni, cari nu aparțin, der nici nu voru să aparțină la „națiunea aceea de cultură mongolă.“

O împlinire a cererilor Românilor din Ungaria e de natură urgentă, cu privire la relațiunile alianței triple și în specialu ale Austro-Ungariei față de regatul României. Ce e dreptu, România are de prezentu unu guvern rusofilu, der existența independentă și viitoare a acestui statu atâră atătu de multu dela traselul, pe care l'a ridicatu puterile centrale din Europa în alianța triplă în contra valului rusesco, încătu Românii din regatu voru omite o sinucidere, decât nu voru căuta la unu casu seriosu alipirea de alianța triplă. Acesta o vedu foarte bine cei din România și ar fi o greșelă politică neresponsabilă din partea guvernului din Viena, decât vederea această a guvernului român ar îngreuna-o s'au turbura-o prin aceea, că va concede și mai departe volnicile maghiare față de Românii din Ungaria. Din contra, cu această i-se oferă guvernului din Viena o ocaziune de totu favorabilă, ca să eserceite nu numai în interioru o operă de înțelepciune și dreptate politică, ci să facă unu serviciu și amiceu României, priu ce o va scăpa de o pozițiune și deciziune neplăcută și pentru aceea de siguru că o va atrage mai tare la alianța triplă și la cultura apusă — la o cultură, căreia au să-i mulțămescă Românii din regatu și așa esistența lor actuală.

Firesce că o astfelu de atitudine prevede în Viena, că corifeii naționali din România voru primi cu mulțămire

ori-ce întâmpinare amicală a Austro-Ungariei, care se mulțămescă întru câtva, cu recunoșcerea greutăților, ce i-le pregătesce împăratului Austriei și guvernului său, dualismulu tocmai în cestiunea română, și privescu cu linisce și cu speranța în viitoru propășirea causei lor naționale. Afară de aceea ar fi de dorit, ca pentru întărirea interesului germanismului față de afacerea română, România să dea mai bune dovești, ca până acum, că câtu de seriosu ține majoritatea națiunei române la o legătură cu germanismulu și cu italianismulu. Specialu mai adaugem, că tinerimea română să fiă în claru cu aceea, câtu are să se astepte tocmai dela vestulu democrației și liberalu independentu, cătră care au apelat cu deosebire în „Memoriulu“ lor: dela alianții naturali internaționali ai Maghiarilor și Semiților din Austro-Ungaria nu le va veni lor mântuire, stindardulu naturalu ilu ținu în vestu cu totul alte elemente!...

Din toate cele dîșe până acum reese lămurit, câtu a intrat de adencu cestiunea română în interesele generale politice europene și cum cu deosebire politica germană, ba chiar și imperiulu germanu pôte fi atrasu în favorulu desvoltării și resolvării ei. De aceea Românii pot fi asigurați, că toți acei politici germani, cari au înțelesu pericolulu europenul din ostu și vedu, că numai pe basa unei transformări strictu naționale a statelor din mijloculu și din sudulu Europei, pôte ca să se înfiinzeze adevăratulu bulevardu de popore pentru apărarea cu succesu a ori-cărui atac în potriua culturai și moralității europene din vestu, și voru urma cu atențiune, cu interesu și gata de a da ajutoru, nisuițelor lor. Și decât cererile lor îndreptățite se voru zădărnici din cauza nepriceperii s'au lipsei de voință a factorilor dătoru de măsură în conducerea actuală a politicei din centrulu Europei, chiar și decât aceste pretensiuni nu voru părăsi nici terenulu unei măsuru raționale — atunci se va accelera procesulu de decădere și de formațiun nouă, cari sunt prevestite în cărțile istoriei timpurilor, și cestiunea română se va resova în altu modu, de siguru că mai bine venitu Românilor. Fiindcă nici când nu s'a întâmplat, ca probleme sănătoșe și cu viitoru, istorice și politice, să se fi zădărnicit și sdrobotit de capetele gôle ale bresleloru de diplomați!

Crispi și Francia.

E interesantă critica ce-o facu diarele franceze unui articolu, ce l'a publicat d-lu Crispi care ca ministru a fostu unulu din stêlpii triplei alianțe, în „Contemporary Review“ ca răspunsu la unu articolu, ce apăruse în contra lui totu într'o foia englesă. Etă cum se exprimă „Le Temps“ asupra articolulu d-lui Crispi:

„D. Crispi începe prin a califica cu disprețu de estravagante, nedemne de unu publicu seriosu, cele cuprinse în articolulu la care răspunde. Apoi elu își pune tesa fundamentală care este această: nu există uniune latină, pentru că nu există rase latine unite prin legăturile unei consăngenități reale. Francia n'ar puté primi o uniune cu cele două națiuni, ce se numescu pe nedreptu surori, decâtu cu condițiune de a-și uita toate tradițiunile, totă istoria sa, secole de ambițiun culpabile și de invasiun criminală.“ Și etă-lu pe d-lu Crispi întorcându-se îndrétu la Ludovic XIV, la Carol VIII până la Carolu celu Mare, cari toți au făcutu rău Italiei. E cunoscutu chipulu de a sorie istoria și de a face din trecut unu simplu instrumentu alu uriloru dîlei. D. Crispi a crețutu că trebuie să recurgă la acestu procedeu. Noi însă nu vomu răscoli anele spre a căuta subiecte de recriminațiun!...

Și-apoi d-lu Crispi nu se mulțămescu

numai cu aceste acuzări ore-cum antidiluviene. Elu trece cu curagiu la epoca contimporană și caută a dovedi, că decât Italia în perioada renascerii sale naționale a avut vre-unu dușmanu constantu, aceasta a fostu Franța. Pentru trebuințele causei d-lu Crispi revine la primele sale amoruri, la famosulu Mazzini și îmbrățışeză toate urile, toate bănelile acelu fanaticu, în ochii cărui politica lui Cavour era aprôpe o trădare. Magenta, Solferino, toate câmpurile de bătăi, unde a cursu sângele francesu, sunt trecute sub tăcere. Napoleon III și diplomația sa incoherentă ocupă mai totă scena. Curiôsă judecată! Aci se susține, că totu meritulu cooperățiunei armatelor franceze revine lui Napoleon III și că Francia n'are dreptulu să revindece nici cea mai mică parte; aci se afirmă din contra, cum face d-lu Crispi, că Franța n'are dreptulu să repudieze solidaritatea contradicțiunilor politicei lui Napoleon III; că ea e răspundătoare ca și elu, ba mai multu, pentru inoconșința absurdă ce făcea din tovarășulu de arme dela Magenta dușmanulu dela Mentana și care pretindea să limiteze strictu — după ce o deslănțuse — mișcarea unei naționalități născônde. După d-lu Crispi numai Francesii sunt vinovați pentru desastrulu dela Custozza și dîce, că a trebuit unu Sedan pentru ca trupele lui Victor Emmanuel să fi pututu intra în Roma.

De atunci — urméză d-lu Crispi — Franța a hrănit cele mai rele planuri contra Italiei. Franța clocea la întuneculu complotur negre. Franța n'are altceva în vedere decât să distrugă unitatea italiană. În sprijinulu acestei afirmațiuni d-lu Crispi ne aduce două probe strani: prima este o anecdotă relativă la unu proiectu de transportare a Vaticanulu și a papalității în Francia, ce s'ar fi formatu de ambasadorulu Franței de lângă Sfântulu Scaun, proiectu care a fostu dejucat numai prin bunulu simțu alu Curiei. A doua este o poveste asupra agentulu unei societăți de alianță latină, care ar fi răspândit misteriosu sgomotulu despre unu atac fără veste alu Francei, făcându să sară în aeru prin melinită porturile și cetățile Italiei — și această spre a provoca pe d. Crispi la acte de răboiu; — numai sângele rece alu ministrului aru fi înlăturat această funestă machinațiune.

Prin urmare — incheiă d-lu Crispi — Italia a fostu silită să se arunce în tripla alianță. Așa a voit Francea. Și-apoi această alianță n'are nimicu agresiv; este o mașină de răboiu ce n'are altu obiectu decât mântinerea păcii; este peatra unghiulară a prosperității Europei! În fine d-lu Crispi conchide astfel: Italia e multu mai prosperă decât se crede. Ea suferă incomparabilu mai puțin decât Franța — ori-ce ar dîce cineva, Franța e capulu tuturor răutăților, și de aceea e prea justu ca ea să pörte toate consecințele.

Protocolu.

Înat în ședința comitetulu despăr. XVII alu „Asociațiunei transilvane“ ținută în Deșu la 13 Maiu n. c.

De față fiindu Augustu Munteanu, directoru; Ioan Velle, controloru; Petru Mureșianu, secretaru; Gabrielu Manu, Dr. T. Mihali, Teodoru Hermanu, membrii în comitetu; Petru Anca, Floreanu Hatosu, Ioan Chereșeu ca oșpeți.

În urma convocării din 22 Maiu a. c., prezentându-se suprascrîșii în școala română, d-nulu directoru deschide ședința.

Secretarul reporteză, că a trimis prețulu opului lui Suluțu de 6 fl. la onoratul comitetu centralu. — Spre știință.

Dlu directoru propune, ca comitetulu să silască pe fostulu cassaru Dr. Farcașu ca să-și dea șocotilele din 1888 împreună cu suma ce ar resulta din aoelea.

Se alege o comisiune stătătoare din d-lu directoru Ioan Velle și fitorulu cassariu, ca să se ducă la Dr. Farcașu, să ceră șocotilele și banii, ce ar fi la elu.

La propunerea secretarului, se decide, ca biroulu să scrie lui Dr. Gavrila Triponu, avocatul în Bistrița, cerendu dela elu raportu despre activitatea sa ca cassaru, despre membrii, cari au plătitu la densusu, și a-lu provoca, ca actele despre proiectulu bibliotecii înființându împreună cu cele patru cataloge dela librării să le trimită acestui comitetu în 8 zile.

După-ce fostulu cassaru alu despărțemintulu acestuia, Dr. Gavrila Triponu, s'a dus din Deșu la Bistrița, postulu lui devenindu vacantu, la propunerea d-lui Dr. T. Mihali, membrulu ordinaru alu asociațiunei d-lu Florianu Hatosu, cassarul băncei române din locu „Someșana“: s'a alesu cu unanimitate de cassaru alu despărțemintulu, se'nțelege provisoricu, până la adunarea despărțemintulu.

Resolvarea cererilor a doi invetăcei dela meserii, propus de secretaru, se amână pe altă ședință.

Spre a lua parte ca trimișii acestui despărțemintu la adunarea generală proșimă a asociațiunei, sunt rugați membrii acestui comitetu a se insinua doi inși și a se privi ca aleșii acestuia.

La propunerea d-lui directoru, se defige timpul ținerii adunării generale a despărțemintulu pe 6 Iulie a. c. amensurat deciziunei adunării din Ileana-mare din 1888, orașulu aci în Deșu, care să se publice în diare.

Pentru afacerile pregătitoare și alte cestiuni curente, se defige ținerea ședinței următoare pe Duminecă în 7 Iunie la 5 ore d. a. în școala română, la care să invită d-nii membri a se presenta fără altu avisu.

În urmă, la propunerea secretarului se recercă biroulu comitetulu, ca banii bibliotecii să se scotă dela „Hitelbank“ și să se așede la „Someșana“. D-lu Dr. T. Mihali promite a dona pentru bibliotecă o tēcă corăspundătoare pentru biblioteca despărțemintulu.

Ne mai fiindu alte obiecte la ordinea dîlei, protocolulu după cetire și aprobare se încheie și subscie.

Aug. Muntean mp. Petru Mureșian mp.
directoru. secretaru.

„ALBINA“ institutu de creditu și de economii. Filiala Brașov.

Conspectulu operațiunilor de cassă în luna Maiu 1891.

Intrate:

Cassa cu 30 Arilie 1891. fl.	9,115.80
Depuneru spre fructificare .	143,792.47
Cambii răscumpărate.	84,965.62
Conturi curente	50,464.44
Imprumuturi pe produse .	9,502.77
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	4,724.70
Monetă	5,420.38
Interese și provisiuni	6,408.—
Comisiuni	8,582.22
Diverse	2,668.09
	fl. 325,644.49

Esite:

Depuneru spre fructificare fl.	110,565.26
Cambii escomptate	86,803.07
Conturi curente.	92,878.38
Imprumuturi pe produse .	7,993.—
Monetă	3,542.33
Interese și provisiuni	397.14
Comisiuni	2,732.91
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	11,325.—
Spese și salare.	1,615.18
Diverse	2,369.03
Numeraru cu 31 Maiu 1891	5,423.19
	fl. 325,644.49

V. Bologa, m. p. N. P. Petrescu m. p.
dirigentulu. adjunctulu.

V. F. Uvegeșu, m. p.
comptabilu.

DIVERSE.

Sărutări pedepsite. Foile din Londra anunță din Bostonu: Mare hazu, der și mare nemulțămire a produsu următorea istoria. Unu cetățianu cu vedă și soția sa, au fostu reținuți de poliția, fiindcă nu s'au conformat legei, care interdice sărutările pe stradă. Legea această e vechia, și-și trage originea din timpul puritanilor, și până astăzi încă nu a fostu revocată.

Ultimă. Etă: „La ce te gândeșol, scumpa mea, când te uiti la cerulu instelat?“ — Ea: Ah. La aceea, că încă diamantele mele nu le-am scosu dela muntele de pietate!

Proprietaru:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactoru responsabilu interimalu:
Gregoriu Maioru.

Cursul pieței Brașov.

din 5 Iunie st. n. 1891.

Banote românești Cump.	9,28	Vând.	9,33
Argint românesc	9,20	"	9,25
Napoleon-d'or	9,29	"	9,33
Lire turcesc	10,54	"	10,60
Imperial	9,54	"	9,59
Galbin	5,42	"	5,47
Seris. fonc. „Albina“ 6%	101.—	"	—
" " " 5%	99,50	"	—
Ruble rusești	186.—	"	187.—
Mărci germane	57.—	"	57,50
Discountul 6-8% pe an.			

Cursul la bursa din Viena.

din 4 Iunie a. c. 1891

Renta de aur 4%	105,25
Renta de hârtă 5%	101,55
Imprumutul căilor ferate ungare - aur	116,80
dto argint	99.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [1-ma emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [3-a emisiune]	118.—
Bonuri rurale ungare	92.—
Bonuri croato-slavone	104,40
Despăgubirea pentru dijma de vin	

unguresc	—
Imprumutul cu premiul unguresc	137.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	129,50
Renta de argint austriacă	92,70
Renta de aur austriacă	110,95
Renta de hârtă austriacă	92,65
Losuri din 1860	13,25
Acțiunile băncii austro-ungare	999.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	841,75
Acțiunile băncii de credit austr.	300.—
Galbeni împărătesc	5,54
Napoleon-d'or	9,33
Mărci 100 imp. germane	57,65
Londra 10 Livres sterlinge	118.—

AGENȚI
 pentru vânzarea de losuri autorizate prin lege se primesc pretutindeni sub
condițiuni foarte favorabile

Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft
ADLER & C-ie.
 BUDAPEST,
 Ecke Dorothea- und Badgasse

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 4 ore 20 minute dimineața.
 Trenul accelerat (peste Clușiu): 2 ore 48 minute după amăzi.
 Trenul de persoane: 7 ore 23 minute seara.
 Trenul accelerat (peste Arad): 10 ore 24 minute seara.

2. Dela Brașov la București:

Trenul accelerat: 5 ore 15 minute dimineața.
 Trenul mixt: 12 ore 20 minute după amăzi.
 Trenul accelerat: 2 ore 19 minute după amăzi.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenul accelerat (peste Arad): 5 ore 8 minute dimineața.
 Trenul de persoane: 8 ore dimineața.
 Trenul accelerat (peste Clușiu): 2 ore 9 minute după amăzi.
 Trenul mixt: 10 ore 5 minute seara.

2. Dela București la Brașov:

Trenul accelerat: 2 ore 18 minute după amăzi.
 Trenul mixt: 6 ore 58 minute seara.
 Trenul accelerat: 10 ore 17 minute seara.

ABONAMENTE
 la
„GAZETA TRANSILVANIEI“
 Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:
 Pe trei luni . . . . . 3 fl. —
 Pe șase luni . . . . . 6 fl. —
 Pe un an . . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate:
 Pe trei luni . . . . . 10 fr.
 Pe șase luni . . . . . 20 fr.
 Pe un an . . . . . 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.
Pentru Austro-Ungaria:
 Pe an . . . . . 2 fl. —
 Pe șase luni . . . . . 1 fl. —
 Pe trei luni . . . . . 50 cr.

Pentru România și străinătate:
 Pe an . . . . . 8 franci.
 Pe șase luni . . . . . 4 franci.
 Pe trei luni . . . . . 2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.
 Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.
Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Avisul d-loru' abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe couponul mandatului postal și numărul de pe fâșia sub care au primitu' țiarul nostru până acuma.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FUNDATĂ ÎN 1888. **TIPOGRAFIA** FUNDATĂ ÎN 1888.

A. MUREȘIANU
BRAȘOVU, PIAȚA MARE No. 22.

Acestu' stabilimentu' este provăduțu' cu cele mai noue mijloce tehnice și asortatu' cu totu' felulu' de caractere de litere din cele mai moderne, este pusu' în pozițiune de a putea esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acuratețã, precum:

CĂRȚI DE SCIINȚA,
 LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

IMPRIMATE ARTISTICE
 ÎN AUR, ARGINTU' ȘI COLORI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
 PENTRU TOTE SPECILE DE SERVICIURI.

TARIFE COMERCIALE,
 INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.

COMPTURI, ADRESE, CIRCULARE, SCRISORI, CUVERTE,
 PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE ANUNCIURI.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE VISITĂ
 DIFERITE FORMATE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNTĂ
 DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroulu' tipografiei, Brașov, piața mare Nr. 22, etagiulu' I, cătrã stradã. Comandele din afarã rugãmu' a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.